

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 2. april 2012
Sagsnr.: 14748
Dok.nr.: 357683

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 8. marts stillet følgende spørgsmål nr. 195 (Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Esben Lunde Larsen (V).

Spørgsmål 195:

”På baggrund af artiklen ”Landmand træt af ti-meter dyrkningsfrie randzoner” fra Dagbladet Ringkøbing-Skjern den 6. marts 2012 bedes ministeren redegøre for, om ministeren finder det tilfredsstillende, at den i artiklen omtalte landmand ikke kan dyrke 66.580 kvadratmeter af sin egen jord, og hvad vil ministeren gøre ved det værditab på næsten 300.000, som landmanden hævder at have”

Svar:

Randzonerne er et virkemiddel til implementering af vandrammedirektivet som aftalt af den tidligere regering i forbindelse med aftalen om Grøn Vækst. Et generelt krav om udlægning af randzoner vil have økonomiske konsekvenser for landbrugserhvervet. Derfor ledsages randzonenloven af en kompensationsordning, som angivet i min besvarelse af spørgsmål nr. 194. Ordningen vedrører compensation som følge af rådighedsindskrænkningen.

Der vil naturligt være en vis variation i hvor stor en del af den enkelte bedrift, der vil blive omfattet af reglerne om randzoner. For at sikre, at den enkelte landbruger ikke rammes uforholdsmæssigt hårdt, er der med lovens § 5 sikret adgang til at ansøge om en reduceret bredde på randzonerne, således at disse ikke overstiger 5 % af bedriftens samlede areal.

Derudover er der en dispensationsadgang i § 6 for at sikre imod, at enkelte landbrugere ikke rammes uforholdsmæssigt hårdt af randzoneudlæg, f.eks. på arealer med særlige højtstående afgrøder.

Mette Gjerskov

/Kim Holm Boesen